

# KOMENTÁŘ K NÁVRHU NOVELIZACE VYHLÁŠKY 135/2004

*Ladislav Beneš – provozní koupaliště a sauny TJ Slavoj Litoměřice*

Souhlasím se všemi, co říkají, že bezpečnost a zdraví návštěvníků musí být prvořadé pro každého provozovatele. Dovolím si však polemizovat s (jistě dobře míněnými) předpisy, vyhláškami, doporučeními a návrhy vyhlášek, které ve svém důsledku vedou do pekel, protože vylévají s vaničkou i dítě.

Jsem provozní areálu Tělovýchovné jednoty o rozloze 4,5ha, s pěti bazény, skokanskou věží, tobogánem, množstvím sportovišť a saunou, postaveném v akci „Z“ v 70tých letech. V tomto prostředí se pohybují od roku 1981 (plavčík, údržbář, provozní) a vždy, když vyjde nová vyhláška kladu si otázku: Mám jako dospělí člověk zapotřebí se takto státem nechat „tahat za nohu“?

Všichni provozovatelé se více či méně potýkají s financováním provozu a rozvoje areálů. Městská zařízení peníze relativně mají, ale zkusil už někdo voličům sdělit, kolik se přispívá z rozpočtu na jednoho návštěvníka? Ostatní bez zázemí městského rozpočtu schraňují každou korunu a dvě, tři špatné sezóny je mohou položit. Přitom na každou korunu stojí fronta (stát, dodavatelé, školitelé, revizní technici atd.) a každý se snaží z ohlodaené kosti urvat co největší kus.

Provoz bazénů, koupališť a saun je služba veřejnosti. Mělo by být v zájmu všech, umožnit co největšímu počtu lidí maximální počet návštěv. Možnost relaxace a aktivního odpočinku by neměla být limitována pro většinu obyvatel cenou vstupného. Například, pro zaměstnané rodiče je určitě lákavější možnost poslat děti každý den na koupaliště, kde mají alespoň nějaký dohled, než je nechat samotné běhat po sídlišti.

Všechny náklady na provoz musí zaplatit návštěvník (v ceně vstupného) nebo občan (dotace z daní) a provozovatelé čelí neustálému tlaku na jejich zvyšování i díky nepromyšleným snahám, které se často zaštiťují těmi nejlepšími úmysly a starostmi o bezpečnost a zdraví návštěvníků.

Ceny dodavatelů lze těžko ovlivnit, jedná se o soukromé firmy a chovají se tržně. Něco jiného jsou polostátní monopoly (například zvýšení ceny el. energie v našich podmínkách dosáhlo mezi lety 2004 až 2007 neuvěřitelných 36%).

Největší škodnou je ale stát. Vydává zákony a vyhlášky, které obsahují vyloženě nesmysly (opravdu někdo myslí vážně, že mám rozkopat šest funkčních, betonových brodítek jenom proto, že mají ve směru průchodu 180cm a vyhláška požaduje 200cm, náklady na tuto zbytečnost odhaduji na 120 000,-Kč, to je vstupné od 4000 návštěvníků), skryté daně (stát rozdělil Hygienické stanice na Hygienu a Zdravotní ústav, kterému vyhláškou zajistil příjem) a příkazy zbytečně zvyšující náklady (provozovatel musí být vysokoškolák, nebo zaplatit za zbytečné školení jen proto, aby bylo to správné razítko). Připadá mi, že jediným cílem skrytým za péči o občany, je naplnit pokladnu.

Věřím, že tento návrh novelizace vyhlášky 135/2004 neohrozí zdraví návštěvníků a přitom sníží náklady na provoz. Možná na té ohlodaené kosti něco málo zbude a zmírní se nutnost zvyšovat vstupné a tím odpírat z finančních důvodů možnost opakované návštěvy stále větší skupině lidí.

Vím, že pro vládu a ministerstvo zdravotnictví je tato vyhláška okrajovým problémem, ale je to jeden z korálků na šňůrce zplnění volebních slibů o zjednodušení a zpřehlednění legislativy, podnikání a všeobecně o vztahu státu a svobodného občana. Nezatěžovat provozovatele (je jedno zda koupaliště, či např. lyžařského vleku) nepřehlednými, zdvojenými a často zbytečnými požadavky předpisů umožní větší

**prostor pro nabídku a zlepšování služeb, bez strachu, kdy zase stát zplodí něco, co úplně změní podmínky a vysaje prostředky.**

**Novelizace by měla být vedena snahou o co největší zjednodušení při zachování těch částí, které určují jak má voda vypadat a omezení částí, které se zabývají návodem jak toho dosáhnout. Jestliže voda splňuje limity, tak to provozovatel dělá správně i kdyby vodu upravoval za pomoci vědra a dvou naběraček.**

**Z vyhlášky by měli být odstraněny všechny pasáže zabývající se stavebními požadavky. U areálů již existujících proběhla kolaudace, u budoucích existují takové požadavky (normy atd.), že vše je již záležitostí projektu a jejich zdvojování ve vyhlášce jen znepřehledňuje situaci a je zbytečné.**

**Existuje-li odůvodněná nutnost, mít v hygienické vyhlášce stavební požadavky, měli by být jasně odděleny od hygienických a ne požadovány po již zkolaudovaných areálech. Například návratem k formulaci z vyhlášky 464/2000.**